

Doc. dr. sc. Andrija Šuljak
(1936.-2010.)

Glavni i odgovorni urednik *Diacovensije*
(1996.-1999.)

Profesor crkvene povijesti
(1971.- 2006.)

IN MEMORIAM

ANDRIJA ŠULJAK

(23. listopada 1936. - 10. travnja 2010.)

Poštovani čitatelji, suradnici i prijatelji *Diacovensije*!

Doc. dr. sc. Andrija Šuljak cijeloga je svojega života živio samozatajno, povučeno i skrovito, bez puno blještavila i samoisticanja. Njegovo dugogodišnje svećeničko služenje u samostanu Milosrdnih sestara sv. Križa i znanstveno-predavačko djelovanje na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu bilo je u cijelosti življeno u znaku kršćanske poniznosti, odnosno Kristove nazaretske skrovitosti. Druge je osvajao uvijek određenom mišlju, idejom, zanimljivim podatkom, ili jednostavnim pričanjem o drugim zanimljivim osobama, posebice o J. J. Strossmayeru. U središtu nije bio on, nego drugi, u konačnici Isus Krist. A nije li to upravo temeljna odrednica svećeničkoga i znanstvenoga života: ne stavljati sebe u središte, nego istine, tj. Istinu – Isusa Krista? Gotovo bismo mogli reći da je umro kako je i živio. Tiho je živio, tiho je i umro. Ovaj svijet, koji se navikao samo na grandiozne ideje i spektakle, velike projekte i »velika« povijesna djela, nažalost ne zna i ne želi vrjednovati samozatajno i ponizno življenje istine, istine koja jedino na taj način »oslobađa« (Iv 8, 32). Kako je doc. dr. sc. Andrija Šuljak bio i urednik *Diacovensije*, ovim kratkim tekstom uredničko vijeće ovoga časopisa i svi djelatnici Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta u Đakovu žele izraziti zahvalnost za njegovu znanstveno-predavačku predanost teologiji i crkvenoj povijesti.

Andrija Šuljak, sin Joze Šuljaka i Marije r. Komar, rođen je 23. listopada 1936. godine u Josipovcu, općina Punitovci kod Đakova. Osnovnu školu polazi u Punitovcima i Josipovcu. Niže razrede gimnazije, do male mature 1951. godine, završava u školi »Vladimir Nazor« u Đakovu. Četvrti, peti i šesti razred gimnazije polazi u Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji u Zagrebu, a sedmi i osmi razred u Biskupijskom liceju u Đakovu, gdje 1956. godine i maturira s izvrsnim uspjehom. Filozofski

i teološki studij završio je na Visokoj bogoslovnoj školi u Đakovu te je 1962. godine bio zaređen za svećenika. Nakon četiri godine župničke službe u Oprisavcima kod Slavonskoga Broda upisao je 1966. godine studij crkvene povijesti na *Fakultetu za crkvenu povijest* na Papinskom sveučilištu Gregorijani u Rimu.

Godine 1969. polaže uspješno magistarski ispit i brani magistarski rad. Naslov magistarskoga rada bio je *Josip Juraj Strossmayer i jedinstvo Crkava*. 18. prosinca 1971. godine brani doktorsku disertaciju pod naslovom *Il vescovo J. J. Strossmayer e il Concilio Vaticano I – Biskup J. J. Strossmayer i 1. vatikanski koncil*. U svomu vrijednom doktorskom radu Andrija Šuljak pozabavio se ulogom velikoga đakovačkog biskupa u kontekstu opće Crkve, tj. njegovom ulogom na 1. vatikanskom saboru. Šuljak je izvrsno pokazao kako je Strossmayer branio prava biskupa kao nasljednika apostola, isticao internacionalizaciju kardinalskog zbora kao i središnjih ustanova u Rimu. Zastupao je novi pristup ekumenizmu i pastoralnom djelovanju. Doktorski rad Andrije Šuljaka predstavio je biskupa Strossmayera kao naprednoga i proročkoga biskupa, koji je svojim promišljanjima najavio i mnogobrojne ideje 2. vatikanskog sabora.

Od jeseni 1971. godine predaje na Visokoj bogoslovnoj školi, na Teologiji u Đakovu i Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu: *Povijest opće Crkve*, *Povijest Crkve u Hrvata*, *Patrologiju*, *Starokršćansku arheologiju* i *Opću metodologiju*. I to ukupno 32 godine. Premda umirovljen, predaje još tri godine kao vanjski suradnik: *Povijest Crkve u Hrvata*, stari i srednji vijek, *Povijest opće Crkve*, stari i srednji vijek, *Starokršćansku arheologiju*, te izborni predmet *Biskup J. J. Strossmayer, život i djela*. Uz predavanja pisao je brojne članke iz povijesti biskupije u *Vjesniku Đakovačke i Srijemske biskupije* te nastupao na tribinama, na Teološko-pastoralnom tjednu u Zagrebu i Đakovu te biskupijskim svećeničkim seminarima, odnosno simpozijima za profesore naših teoloških učilišta i na mnogim znanstvenim simpozijima. Bio je suorganizator ili organizator nekoliko znanstvenih skupova. S referatima nastupa na dvadesetak domaćih znanstvenih simpozija.

Bio je član Hrvatskoga papinskog povijesnog Instituta u Rimu kao i mnogih inicijativnih i organizacijskih odbora za pojedine kulturne i crkvene pothvate. Primjerice, član Organizacijskih odbora za podizanje spomenika biskupu J. J. Strossmayeru u Đakovu (HAZU, Đakovačko osječka nadbiskupija i grad Đakovo), i u Osijeku (Poglavarstvo grada Osijeka). Također je bio predstavnik Ordinarijata kod gradnje ili obnavljanja sakralnih objekata u Đakovačkoj i Srijemskoj biskupiji te član Odbora za gradnju Središnje biskupijske knjižnice. Šest godina predavao je *Ranu srednjovjekovnu povijest Hrvata* na Odsjeku za povijest Pedagoškoga fakulteta, a danas Filozofskoga fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, kao vanjski suradnik, a od 1998./99. predaje crkvenu povijest i na Institutu za teološku kulturu laika u Osijeku.

Profesor Šuljak bio je rektor Visoke bogoslovne škole u Đakovu u dva mandata, od 1985. do 1989. godine. U tom vremenu proveo je pripreme za osnivanje i organizaciju Instituta za teološku kulturu laika u Osijeku, na čelu kojeg je kao Pročelnik bio od 1986. do 1989. godine.

Posebno je u tom razdoblju, zajedno s drugim kolegama, vodio pregovore i zauzimao se da bi se konačno 1986. godine potpisao Ugovor s KBF-om u Zagrebu (Kongregacija za odgoj izdaje dekret 10. siječnja 1987.) o afilijaciji Visoke bogoslovne škole u Đakovu Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, koji je sponzorirao naš studij, pomagao profesorima, a naš se program studija u potpunosti pridržavao fakultetskoga programa KBF-a u Zagrebu.

Bio je rektor Bogoslovnoga sjemeništa od 1973. do 1977. godine. Od 1978. godine djeluje u samostanu Milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovu kao ispovjednik i duhovnik, posebno u odjelu bolesnih sestara. Tu službu obavljao je do prije nekoliko mjeseci. Od 1989. godine bio je pet godina i član Zbora savjetnika. Počasnim naslovom 'kapelan njegove Svetosti' imenovan je 1989. godine, a kanonikom Prvostolnoga đakovačkog kaptola postaje 1994. godine.

Iz bogatoga života i djela doc. dr. sc. Andrije Šuljaka mogli bismo izdvojiti sljedeće: predano istraživanje crkvene povijesti, posebice istraživanje povijesti 19. stoljeća te života i djela biskupa Josipa Jurja Strossmayera; važan doprinos uzdignuću Teologije u Đakovu na razinu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku; ljubav i susretljivost za svakoga studenta. Stoga njegovi bivši studenti i danas s ushićenjem ocjenjuju njegovu predanost. Iz više dopisa bivših studenata, kojima je predavao, a koji su poslani Fakultetu nakon dojave njegove smrti, navodimo nekoliko rečenica iz jedne zahvale: »Hvala Ti, dragi Bože, što si mi dao neprocjenjivo iskustvo svoje ljubavi kroz život profesora Šuljaka. Hvala ti što si me naučio kako se komunicira otvorena duha, bez predrasuda. Hvala ti što si mi ukazao čast upoznati i učiti od tvoga sluge Andrije, za kojeg vjerujem da uživa u Tvome svjetlu, jer on je Tvoje svjetlo pronosio, Tvoje svjetlo bio.«

S tim mislima i moleći za Andriju Šuljaka izražavamo svoju vjeru da je on sada u zajedništvu Trojedinoga Boga te mu iskreno zahvaljujemo na predanom znanstvenom radu na Katoličkomu bogoslovnom fakultetu u Đakovu i na svemu onom što je učinio za časopis *Diacovensiju*.

Antonija Pranjković, Ivica Raguz